

Rah I Za Feran

– TülayMaviYıldırım · 28 Mart 2025



RÂH-I ZA'FERÂN

“Kıyidan uzaklaşmayı göze alamayanlar yeni okyanuslar keşfedemezler.” Andre Gide

“Zihninde nereye kadar gidebiliyorsan, gerçekte de oraya kadar gidebilirsin... Her şey düşüncede başlar ve düşüncelerinden yaşama yansır.” Figen Karaaslan

“Başarı bir seyahattir. Mutluluk gidilen yolun üzerindedir, yolun sonunda değil. Mutlu olmanın zamanı bugündür, yarın değil.” Epiktetos

Ne kadar yerleşik hayata geçse de insanoğlu hep ve daima bir yol üzeridir.. Taşıyabildiği iki azık olan akıl ve gönül ile birlikte kat edemeyeceği yol yoktur. Anne karnına düştükten sonra kaderine evirilecek sapaklar belirginleşmeye başlar. Tek bir mutluluk yolu olduğuna inandırılmaya ve zamanla da buna inanmaya başlar. Unutmamak gerekir ki nasıl ki her faninin parmak izi bir diğerine benzemezse yaşayacakları ömrün baharı, hazanı da birbirine benzemez. Yaş aldıkça insan ufkunu genişletmeye, olanın daha da fazlasına vakıf olmaya niyetli ve maharetli olmak için illa çabalamalı. Bunu yaparken de hayatının farklı dönemlerinde ifa-yı hakk-ı, teşekkür vazifesini de unutmamalıdır. Gençken dirayetin ve ummana benzeyen zihnin zekatını verebilmeli ki, yaşlanınca da edindiği tecrübelerle etrafına ve ailesine ışık tutabilsin.. Ne mutlu bir ağaç gibi değil de bir ormana mensup olduğunu bilerek yaşayanlara..

Maalesef ki insan kendi yolunu görmeyi bırakın, tüm ve lüzumsuz çabasıyla başkalarının yoluna müdahil olmaya sanki ant içmiştir. Hâlbuki başkasının yediği içtiği, sahip olduğu hiçbir şey insanın ruhunu beslemez. Her ruhun gıdası, sınavı ve huzuru da elbet kendine münhasırdır. O yüzdendir ki mutluluk şu an dünyanın en bulunamayan rezervidir. Lakin bir yanıştan dönmek insanın bizatihi asıl görevi ve yaratılıştaki hamuruna karılan undur. O yüzden yanıştıta olduğunu kabul etmeli ve acilen kendi özünü tanımalıdır insan. Yoksa maazallah başkasının yolunda gözünü gezdirerek adım atmaya çalıştıkça o ayaklar nereye adımlar kim bilir. Hepsini geçelim en harap edici tarafı da başka yollarda dilini gözünü gezdirirken asıl kendi yolundaki güzellikleri görememek, telafisiz bir kaybediş olur..

Ne dersiniz bugünden itibaren kendimize bir söz verelim ve yolumuzun tozuna şükür ve niyet edelim. Zira başkasının hatası, kaygısı, hayali, başarı öyküsü bize hiçbir şey kazandırmaz aksine bizi olduğumuz kişiden fersah fersah uzaklaştırır. Bırakalım herkes kendi yolunun yolcusu olsun. Biz yaratılış mucizemizin, insan olma sanatının ve bizim için yaratılmış muhteşem evrenin ritminde kalalım...

Fark eden ve fark edilenlerin mahzuzuyla..

Mavi Yıldırım